

det nordiske forskningssamarbejde, er, at ministeren orienterede udvalget den 4. april, og at der var frist for indlevering af beslutningsforslag den 1. april. Det er såmænd baggrunden for det. På det tidspunkt var vi ikke klar over, at der var opnået et resultat, men det er jo ligegyldigt. Det vigtigste er, at det sker.

Jeg har to spørgsmål til ministeren. Ministeren siger, at hun gerne vil give forældrene et frit valg, men det er jo lige præcis det, forældrene ikke har, og det er netop problemet. Det afhænger nemlig af, hvilken kommune i landet man bor i, om man kan få lov til at give sit barn hjemmetræning, og jeg synes, det er en fuldstændig uholdbar situation for de forældre, at de ligesom skal flytte rundt og shoppe i landets kommuner for at få lov til at passe deres børn hjemme.

Så nævner ministeren helt rigtigt, at der er tvivl om evidensen, altså om hjemmetræning virkelig hjælper. Jeg vil gerne medgive, at nogle af metoderne er der usikkerhed om, men det er der i øvrigt også om de offentlige behandlingsmetoder. Jeg ved ikke, om ministeren kan fremlægge evidens for, at den behandling, der sker på landets døgninstitutioner, har nogen virkning.

Vi er på et område, hvor vi har alt for lidt viden; det er jeg meget enig med ministeren i. Men hvad skal vi gøre, indtil vi får den, hvis vi nogen sinde får fuldstændig viden? Vi ved jo også, at det er vanskeligt at få skaffet fuldstændig sikker evidens inden for området.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen nu får vi jo netop sat forskningen på området i gang, og jeg er meget glad for, at det er lykkedes at etablere det fælles dansk-norske forskningsprojekt, som vil have givet os meget nyttig viden, når vi når frem til udgangen af 2008.

Jeg syntes, det var rimeligt at forlænge den forsøgsordning, der har været i gang på området, bl.a. fordi forældrene har udtrykt, at de synes, det har været en positiv oplevelse. Derfor mener jeg, det er rimeligt at give kommunerne mulighed for at give forældrene det tilbud, indtil vi kender resultatet af forskningsprojektet, hvis kommunerne ønsker det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Martin Lidegaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg må desværre sige, at der er noget i ministerens argumentation, der ikke hænger helt sammen. På den ene side vil man ikke give alle forældre lov til at give hjemmetræning, fordi man er bange for, at det kan være direkte skadeligt for børnene, men på den anden side vil man godt give kommunerne lov til at give forældrene lov til det.

Det ligner ansvarsforflygtigelse, når ministeren på den ene side argumenterer med, at det kan skade børnene, og at man derfor ikke vil indføre en ordning for alle forældre, men på den anden side gerne vil give kommunerne lov til det, hvis kommunerne selv vil. Vi står i den situation, at om 2-3 år har vi måske et bedre vidgrundlag på området, men er det rimeligt, at det indtil da afhænger af, hvor man bor i landet, om man kan få lov til at hjemmetræne sit barn?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gentage, at på nuværende tidspunkt vil jeg ikke pålægge lokalpolitikkerne at give familierne mulighed for at gøre brug af hjemmetræning, for det synes jeg ikke vil være ansvarligt, når jeg ikke har et bedre kendskab til, hvad effekten af metoden egentlig er. Som nævnt er der også en stærk faglig kritik fra forskellig side, og jeg synes, vi bliver nødt til at tage den kritik alvorligt.

På den anden side er det også hensigtsmæssigt, at vi får afprøvet, hvordan familierne oplever det. Marselisborgs opfølgning viser netop, at langt de fleste forældre synes, det er positivt, og det er klart, at det også spiller ind, at familierne faktisk oplever mulighederne som noget meget positivt. Det er også derfor, jeg meget gerne vil imødekomme ønsket om at give frit valg på området, men det ville ikke være ansvarligt at pålægge lokalpolitikkerne at give tilbud om hjemmetræning her og nu, når der er en stærk faglig kritik af metoden.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg må sige, at jeg også blev noget forvirret af ministerens snak om det frie valg på området. Jeg synes netop, forslaget lægger op til et frit valg, så forældrene, uanset hvilken kommune de bor i, enten kan vælge at benytte sig af dette tilbud eller af et andet tilbud, alt efter hvilken metode de ønsker at træne deres barn efter.